

Гле ми Срби, остависмо пост, остависмо молитву, заборависмо Бога, и Српска се земља претворила у пустињу, у пустињу греха и смрти. Шта је? Где је правда? Где су Срби? Где је светосавска душа српска? Погазише Свето Еванђеље, цркве опустеше. Сети се Србин Бога два-три пута у години. А душа ти дата бесмртна да живиш ради Неба и Вечности, да победиш све што је смртно, сваки грех, човече, несрећни Србине! Српска земља од безбожничтва нашег, од маловерја нашег, претворила се у пустињу. Пустош и пустиња: од Суботице право до Ћевђелија и од Јадрана до Тимока, Срби подивљали. Срби заборавили на све што је светосавско, на све што је еванђелско. Појурили Срби у биоскопе, појурили Срби за културом европском, појурили Срби за гардеробом, за обућом европском, за хаљинама европским. Бацили своје обичаје, бацили своју свету народну ношњу. Облаче се као Цигани и Циганке. Хеј, Срби! Пустиња. Пустош. То је Српска земља, а скоро и свака српска душа.

Ко од вас живи, или од нас, по Еванђељу Христовом?! Ко је крштен међу вама? Ко? Свештеници издали Бога. Многи. Професори издали Бога. Генерали издали Бога. Псовке. Авај, Господе! Нема на земљи парче земљишта на коме се толико хули Бог и руга Божанство. Јуче, колико јуче говори пријатељ који је допутовао, једва сам издржао у аутобусу, вели, једва од псовки силних. Псују људи, авај, псују и жене! Жене псују! Хај! Хај! Хај! Гадости! И жене, жене псују. Каква срамота! Срби, шта вам је у души осим блуда? Шта осим псовки? Је ли у томе ваш живот? Јесте ли зато послани на овај свет? Јесте ли зато потомци Светог Саве? Да све опоганите, прво душу своју, језик свој, несретни језик. И онда, онда, шта вам остаје у овоме свету? Пустиња смрти и греха. У овоме свету нова пустиња.

Тамо, тамо ћеш видети шта је псовка, тамо ћеш видети да ће ти се душа испаштати за псовку језика. Зато, зато што језик, који ти је дат да хвалиш Бога и да браћу са њим тешиш, ти си претворио у оруђе демонске псовке, служиш ђавола својим језиком. И мислиш на неко добро, мислиш да ће Господ благословити тебе, твоје прљаве гадости, грехе, твој гној? Не! Не благосиља Господ то! Него ето, ви сте културни, ви слушате радио, из куће си избацио иконе, а унео си радио; сељачке куће уносе телевизоре, а избацују иконе из својих кућа. Хеј, Срби, Срби! Ви ћете заједно са тим вашим телевизорима, заједно са вашим радио-апаратима отићи да вас ђаво у паклу весели у својим, својим богохулствима. Па ћете онда видети да је све касно. Ваш је живот био лажни живот у култури такозваној, живот у лажној цивилизацији, живот у лажној моди, у лажним задовољствима, живот у лажним радостима. Све ће бити касно, све!